

Evend Høgsbro: Sa det forekommer mig dog ikke, at den Konsekvens, som den højtærede Minister drog af den Tanke, som jeg antydede før, er ganske nødvendig, nemlig den, at man ved Hjemsendelse af Manden og Børnene til Thyland eller et andet Land skulde være nødt til at beholde Konen her. Man kunde vel dels tænke sig den Udvej, at hun havde Indfødsret begge Steder — hvad der naturligvis vilde være afhængigt af, om Sverige eller det andet Land vilde anerkende det — og dels kunde man vel ogsaa gaa den Vej at statuere, at hendes danske Indfødsret var hvilende, om jeg maa bruge dette Udtryk, medens hendes Ægtefælle bestod, og først vaagne op igen, naar Ægtefættet opløstes. Men det er jo et Forhold, hvorom der naturligvis kan siges mere, end jeg i Djebliffet ved, og jeg har derfor kun villet henstille Spørgsmaalet til nærmere Overvejelse.

Indenrigsministeren (Hørring): Jeg vil blot svare dertil, at skal hendes Indfødsret være hvilende, medens hendes Ægtefælle bestaar, vil man kunne faa det Forhold frem, at Familien vandrer ud herfra, eller hun gifter sig med en fremmed f. Eks. nede i Thyland, og naar Manden saa dør, bliver hun hjemsendt til Danmark, medens Børnene forbliver der, thi de ville i alle Tilfælde være tyske. Man kan ikke komme til en saadan hvilende Indfødsret, medmindre man tillige tager en Bestemmelse om, at Kvinden skal have Lov til at vælge, om hun vil være Statsborger i det ene eller det andet Land, og det er en Bestemmelse, jeg aldeles bestemt maa fraraade, fordi det vilde stride mod alle de Principper, som ellers ligge til Grund for de Bestemmelser, der her er Tale om.

Da ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Øvst: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til det Udvalg, der behandler Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af eneste Behandling af Finansudvalgets Indstillinger angaaende de til samme henviste Andragender.

Under Forhandling fattede de Indenrigsministeren vedkommende Indstillinger, nemlig Indstillingerne Nr. 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10 (se Tillæg B. Sp. 249—50), Betænkningens Nr. 7 (se Tillæg B. Sp. 213—14), 11 (se Tillæg B. Sp. 217—18), 15 (se Tillæg B. Sp. 219—20), 20 (se Tillæg B. Sp. 223—24), 26 (se Tillæg B. Sp. 231—32), 35 (se Tillæg B. Sp. 239—42), og 39 (se Tillæg B. Sp. 245—46).

Ordføreren (Bustf): Som det blev bemærket nu af den højtærede Formand, er der jo kun de Andragender tilbage, som ere henviste til Indenrigsministeren. I første Afdeling er der jo 42 Andragender, og de ere nu alle behandlede med Undtagelse af dem, som ere henviste til Indenrigsministeren, men de ere jo ogsaa de fleste i denne Afdeling. — Det første Andragende angaar Betænkningens Nr. 7 og er fra Formænd, Banearbejdere og Ledvogtere ved Statsbanerne i Thyland og Fyn om Forbedring af deres Lønnings- og Pensioneringsforhold. Udvalget foreslaar at henvise dette Andragende til Indenrigsministerens Undersøgelse og Overvejelse. I Andragendet begynde de paagældende Andragere med at fatte for den Lønningsforhøjelse, som de fik i Fjor, 10 Ore pr. Dag. Det, der navnlig er Hovedsagen for dem, er at komme paa Maanedsløn og at faa deres Pensionforhold forbedrede. Nu er det ingenlunde Udvalgets Mening, at Finansudvalget skal blande sig i denne Sag. Derfor have vi valgt den Form for Henvisningen, at vi have foreslaaet Andragendet henvist til Undersøgelse af Indenrigsministeren. Den Gang vi behandlede Andragendet, var Lovforslaget om en Revision af Statsbanedriftens Ordning ikke forelagt. Vi vidste nok, at det vilde komme til Behandling i alt Fald i næste Samling. Men nu er det forelagt, og Meningen med Andragendets Henvisning er da, at vi i det hele taget vilde henlede Ministerens Opmærksomhed paa disse Funktionærer. Vi mente, at naar dette Lovforslag blev behandlet, kunde der blive taget Hensyn til Andragendet, om ikke fuldt ud (Afbrydelse af Klausen). . . . So, der er nogle af disse Andragere, der allerede have faaet deres Bøn opfyldt ved det forelagte Lovforslag, og det